

Sygn. akt VII Ka 645/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Olsztynie Michała Choromańskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2021 r.

sprawy: **A. P. (1)**, ur. (...) w miejscowości K., syna E. i L. z domu Ż.

oskarżonego z art. 160§3 kk w zw. z art. 160§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 7 czerwca 2021 r., sygn. akt(...)

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w ramach rozstrzygnięcia z pkt I sentencji na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1i3 kk postępowanie wobec oskarżonego A. P. (1) warunkowo umarza na rok tytułem próby oraz orzeka od niego na rzecz każdej z oskarżycielek posiłkowych M. K. (1) i M. K. (2) nawiązkę w kwocie po 10 000 (dziesięć) zł,

- uchyla rozstrzygnięcie z pkt II sentencji w zakresie orzeczenia o opłacie za I instancję,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II zasądza od oskarżonego A. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym kwotę 100 (sto) zł tytułem jednej opłaty za obie instancje oraz na rzecz oskarżycielek posiłkowych M. K. (1) i M. K. (2) kwoty po 1680 (tysiąc sześćset osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu wydatków na ustanowienie pełnomocnika z wyboru w instancji odwoławczej.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 645/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego wO.z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie(...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego A. P. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia a polegający na ustaleniu, iż:</p> <p>a) pokrzywdzony J. K. przy upadku z drabiny doznał złamania biodra oraz urazu lewej połowy klatki piersiowej ze złamaniem licznych żeber, uszkodzeniem opłucnej i płuca oraz krwawieniem do jamy opłucnowej a ustalenia te zostały dokonane w oparciu o opinię biegłych ze S. Centrum Medycyny Sądowej w B. oraz biegłego B. Z. (1) podczas, gdy dokonane ustalenia w trakcie badania poszkodowanego przy przyjęciu do szpitala obiektywnie nie wskazywały na uraz w obrębie klatki piersiowej, poziom saturacji wynosił: 97%</p> <p>b) oskarżony dokonał niewłaściwego zbadania poszkodowanego;</p> <p>c) pokrzywdzony J. K. nie wskazywał na dolegliwości w obrębie klatki piersiowej, ponieważ zdaniem Sądu ból w obrębie biodra zagłuszał ból w obrębie klatki piersiowej a ponadto ból był złagodzony otrzymanymi środkami przeciwbólowymi wbrew ustaleniom, z których wynikało, iż;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

-poszkodowany J. K. zgłaszał dolegliwości jedynie w obrębie biodra, dolegliwości jedynie w obrębie biodra zgłaszał zarówno po przyjeździe karetki pogotowia, przy badaniu i przyjęciu na Izbie Przyjęć(badany przez dr K.)przy badaniu przez oskarżonego A. P. (1) na Izbie Przyjęć;

-środki przeciwbólowe były podane w minimalnym zakresie i nie mogły one złagodzić takich objawów bólu w obrębie klatki piersiowej, jak zostały przyjęte przez Sąd Rejonowy, w tym czasie kontakt z poszkodowanym był dobry, zapisano także w dokumentacji iż stan zdrowia poszkodowanego był dobry i stabilny;

d) oskarżony dopuścił się „błędu diagnostycznego”gdyż nie zlecił dodatkowych badań diagnostycznych jak Rtg klatki piersiowej oraz USG jamy brzusznej, co powinien był dokonać zgodnie ze sztuką lekarską oraz regułami postępowania, wbrew zebranemu w sprawie materiałowi dowodowemu, z którego wynika, iż:

a)przebieg badania, obiektywnie wskazywał jedynie na uraz z obrębie biodra

b)takich reguł postępowania w przypadku urazu, którego doznał poszkodowany tj. złamanie przezpanewkowe stawu biodrowego nie ma;

2)rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku, naruszenia prawa materialnego, mianowicie art. 160 par.2 i 3 kk poprzez uznanie, iż oskarżony pomimo posiadanej wiedzy medycznej naruszył reguły postępowania wymagane od lekarza, gdyż nie zlecił dodatkowych badań diagnostycznych w tym RTG klatki

	<p>piersiowej i USG jamy brzusznej; nie wskazując, gdzie te reguły postępowania są zawarte a opierając się jedynie na opinii biegłych, iż dodatkowe badania w tym zakresie winny być zlecone;</p> <p>pomijając fakt, iż przeprowadzone badania fizykalne „ustalony zakres dolegliwości uszkodzonego, przeprowadzony wywiad-wskazywały jedynie na uraz biodra i dlatego zakres badań diagnostycznych wynikał z tychże ustaleń; pomijając, istotny fakt, iż w przypadku przezpanewkowego złamania stawu biodrowego, głównym sposobem postępowania jest przede wszystkim umieszczenie pacjenta na wyciągu i uniemożliwienie przemieszczania się odłamków w obrębie stawu biodrowego aby nie doprowadzić do przebicia jamy brzusznej,</p> <p>3)obrazy przepisów postępowania a to art. 193 § I k.p.k., w zw. z art. 201 k.p.k., w zw. z art. 92 § 1 k.p.k., w zw. z art. 410 I k.p.k., przez przyjęcie, iż przeprowadzone opinie biegłych są spójne, zupełne i wystarczające, podczas, gdy opinia biegłego B. Z. (1) była niepełna, fragmentaryczna, nie zawierała dokumentacji fotograficznej(tj m.in. ocena biegłych ze (...) Centrum Medycyny Sądowej), przez co nie można było zweryfikować ustaleń biegłego zawartych w protokole sekcji zwłok co w konsekwencji doprowadziło do błędnej konkluzji, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Na wstępie podnieść należy, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności stanu faktycznego, jak również winy

A. P. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego, dokonana przez Sąd I instancji analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, odpowiadająca dyrektywom określonym w art. 4 k.p.k., a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem winy oskarżonego. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w obszernym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy aprobuje i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska obrońcy oskarżonego.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących dokonania dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić należy, iż ustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości. Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia, oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Tym

samym ustalenia faktyczne w zakresie ustalonego zachowania A. P. (1) nie wykraczały poza ramy swobodnej oceny dowodów albowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem. Natomiast zarzut obrazy art. 7 k.p.k. jest tylko wtedy skuteczny gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający - oceniając dowody - naruszył wskazane zasady.

Również zarzut apelacji w zakresie rzekomego błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz nieprawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, które miały mieć wpływ na treść wyroku także nie są zasadne, albowiem sam fakt, iż skarżący nie zgadza się z oceną dokonaną przez Sąd I instancji nie oznacza, że jest ona nieprawidłowa. Analiza pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego wskazuje, że Sąd I instancji dokonał prawidłowego ustalenia stanu faktycznego. Zauważyć wreszcie w tym miejscu należy, że pomimo przedstawionych zarzutów i argumentacji zawartej w apelacji sprowadza się ona w istocie do polemiki z prawidłową oceną dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy.

Sąd I instancji zasadnie zatem dał wiarę jedynie twierdzeniom oskarżonego w zakresie warunków wykonywania pracy przez oskarżonego, czasu pełnionego dyżuru i jego funkcji. Prawidłowo jednakże

odrzucono zawarte w tych wyjaśnieniach oceny, zwłaszcza w zakresie rzekomej prawidłowości postępowania oskarżonego w zaopatrzeniu pacjenta J. K. i podjętym procesie diagnostycznym i związane z tym zarzuty zawarte w apelacji obrońcy.

Przed wszystkim wbrew zarzutom apelacji brak jest podstaw do zakwestionowania doznania przez J. K. obrażeń ciała w postaci złamania żeber i to w wyniku upadku z drabiny a nie w wyniku reanimacji pokrzywdzonego.. Wskazują na to wnioski płynące z sekcji zwłok, opinii biegłego B. Z. (1) i opinii zespołu biegłych (...) Centrum Medycyny Sądowej w B.. Chybiony jest także zarzut apelacji co do tego, że wobec tego, iż w dokumentacji medycznej pokrzywdzonego nie było zapisów o urazie klatki piersiowej ani o zgłaszaniu przez pacjenta dolegliwości z tego obszaru, to faktycznie ich nie było albowiem konsekwencją takiej diagnostyki był właśnie brak odnotowania go w dokumentacji medycznej. Zasadnie także w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podkreślono, że dla kwestii oceny zachowania A. P. było istotne to czego faktycznie zaniechał, chociaż powinien był i mógł to zrobić. W tym zakresie wskazywanie przez oskarżonego na podanie heparyny drobnocząsteczkowej jako profilaktyki żylnej choroby zakrzepowo-zatorowej co do zasady było zgodne z zasadami sztuki lekarskiej **ale nie przedmiotowym wypadku, tj. u pacjenta, który miał niezaopatrzone krwawienie wewnętrzne.** Jak bowiem wynika z opinii (...) Centrum medycyny Sądowej w B. właśnie skutkiem podania pokrzywdzonemu heparyny drobnocząsteczkowej było

nasilenie krwawienia wewnętrznego i rozwinięcie się niewydolności oddechowej oraz destabilizacji homodynamicznej.

W pełni należało podzielić stanowisko Sądu Rejonowego co do tego, że nie sposób było dać wiary tym twierdzeniom oskarżonego, w których rzekomo podawał, iż rzekomo nie mógł rozpoznać złamania żeber u J. K. albowiem ten nie uskarżał się na ból w rejonie klatki piersiowej, Trafnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w tym zakresie wskazano, że „z zapisów w karcie Obserwacji Pielęgniarskiej wynika, iż już w dniu przyjęcia na oddział, a zatem wówczas gdy oskarżony miał pieczę nad pokrzywdzonym J. K. był bardzo cierpiący”. Co istotne oskarżony miał wiedzę o tym, że pokrzywdzony spadł z drabiny przy zrywaniu jabłek i zdawał sobie sprawę z jego podeszłego wieku.

Tym samym wobec takich okoliczności stan bardzo cierpiącego z bólu pacjent, przyjętego w trybie nagłym, po urazie wręcz nakazywał dochowanie po stronie A. P. wszelkiej staranności w dokonaniu pełnej diagnozy odmiennie niż to dotyczyło zespołu pogotowia ratunkowego i lekarza izby przyjęć albowiem ich działania były „tymczasowe”: zespół ratownictwa medycznego miał podjąć decyzję o transporcie pacjenta do szpitala i zabezpieczyć go na czas transportu a lekarz izby przyjęć miał zaopatrzyć chorego do czasu podjęcia decyzji o przyjęciu na oddział szpitalny i przekazania pod opiekę specjalisty, Tymczasem to właśnie oskarżony **„jako lekarz konsultant oraz lekarz przyjmujący pacjenta na oddział był odpowiedzialny za całość opieki nad**

pacjentem i przeprowadzenie wszelkich niezbędnych badań diagnostycznych w celu postawienia diagnozy ostatecznej”.

Bezsporne jest przy tym jest to, że wobec bardzo dużego doświadczenia zawodowego oskarżonego „maskowanie” bólu wywołanego przez jeden uraz silniejszym bólem pochodzącym z innego urazu winno być dla niego oczywistym, przy czym przecież to sam oskarżony zlecił J. K. podanie środków przeciwbólowych, które również maskowały ból. A. P. zatem mógł i powinien stwierdzić, że w wyniku upadku pokrzywdzonego z drabiny mogły powstać wielonarządowe obrażenia, zwłaszcza że dysponował on również wiedzą o chorobach współistniejących J. K., oraz o tym, że upadek doprowadził do złamania systemu kostnego pokrzywdzonego w rejonie biodra. Znamienne także jest to, że w karcie procedur lekarsko-pielęgniarskich na izbie przyjęć widniało zlecenie konsultacji lekarza internisty, która nie została nigdy przeprowadzona, a oskarżony fakt ten zignorował. Tymczasem biegli z B. badania wskazali, że takie badanie internistyczne było niezbędne, aby postawić pełną diagnozę obrażeń, jakich doznał J. K..

Wbrew zarzutom apelacji brak jest podstaw do zakwestionowania dokonanej przez Sąd I instancji oceny opinii zespołu biegłych(...)Centrum Medycyny Sądowej w B. oraz opinii biegłego B. Z.. W konsekwencji Sąd Okręgowy podzielił także stanowisko tego Sądu w zakresie oddalenia wniosku dowodowego jak na k.679 odw.

Wskazane opinie są jasne, logiczne i spójne i w konsekwencji udzielają

odpowiedzi na wszystkie postawione pytania i wątpliwości.

Z opinii biegłych z B. między innymi wynika, iż J. K. doznał także obrażeń klatki piersiowej tj. złamanie żeber lewych od II-X w odcinku tyłko-bocznym z rozległymi krwiakami w mięśniach międzyżebrowych, rozdarciem opłucnej ściennej, stłuczeniem i zranieniem płuca lewego przez odłamy kostne żeber z następowym krwawieniem do lewej jamy opłucnowej i masywnym krwiakiem, które nie zostały zdiagnozowane. Właśnie te obrażenia stanowiły przeciwwskazanie do podania heparyny drobnocząsteczkowej jako profilaktyki w leczeniu choroby zakrzepowej żył. Ponadto biegli wskazali, że **usytuowanie tych obrażeń w tyłno-bocznej części klatki piersiowej wyklucza możliwość powstania tych obrażeń podczas akcji reanimacyjnej**; w toku reanimacji J. K. doznał złamania mostka i czterech żeber w przednich odcinkach, **natomiast pozostałe złamania żeber powstały w wyniku upadku z wysokości.**

Z powyższym w pełni korespondują wnioski płynące z opinii B. Z., który podczas sekcji zwłok stwierdził złamanie trzonu ostka i złamanie po dwa żebra z obu stron linii pachowej przedniej i z uwagi na lokalizację i typowy wygląd złamania mostka i żeber w części przedniej uznał, że obrażenia te powstały w wyniku resuscytacji. Natomiast biegły kategorycznie stwierdził, iż **pozostałe złamania żeber w linii pachowej tylnej były skutkiem urazu pierwotnego.** Podkreślić w tym miejscu należy, że pokrzywdzony nie doznał żadnego innego urazu niż upadek z

drabiny a zatem złamania te musiały powstać w tym czasie. Wskazany biegły „wokół złamań tylnobocznych stwierdził masywne wylewy krwi, co dowodzi, że w momencie powstania tych urazów krążenie krwi u pokrzywdzonego było zachowane. Wokół złamań mostka i żeber w części przedniej krwiaki te były zdecydowanie mniejsze; uszkodzenia opłucnej ściennej przy złamanych żebrach w części tylnobocznej, podczas gdy nie było ich w okolicy mostka. Rozdarcia opłucnej i niewielka rana w płucu były źródłem krwawienia do jamy opłucnej”.

Prawidłowo Sad I instancji zauważył, że wnioski obu opinii są zgodne i jednoznaczne i pozwalają na wykluczenie jako przyczyny złamań żeber w części tylnobocznej J. K. podjętej wobec niego akcji reanimacyjnej. Te obrażenia były poważne i wiązały się z silnym bólem oraz były źródłem krwawienia wewnętrznego, i tym samym należało wykluczyć, iż J. K. doznał ich przed upadkiem z drabiny. Żona pokrzywdzonego ponadto stwierdziła, że przed przedmiotowym upadkiem z drabiny pokrzywdzony czuł się dobrze a dopiero w momencie przyjęcia do szpitala był już pacjentem leżącym i cierpiącym.

Powyższe wskazuje, iż pokrzywdzony urazu nie doznał podczas pobytu w szpitalu a „do złamania żeber lewych w odcinku tylnobocznym z rozległymi krwiakami w mięśniach międzyżebrowych, rozdarciem opłucnej ściennej, sfluczeniem i zranieniem płuca lewego przez odłamy kostne żeber z następowym krwawieniem do lewej jamy opłucnowej i masywnym

krwiakiem doszło podczas upadku z drabiny w dniu 6 września 2016 r., który doprowadził także do złamania miednicy”.

W pełni zasadnie Sąd I instancji za opinią biegłych z B. za niewłaściwe po stronie oskarżonego przyjął brak zlecenia wykonania dodatkowych badań diagnostycznych w postaci RTG klatki piersiowej lub badania ultrasonograficznego jamy brzusznej i miednicy małej oraz wdrożenie farmakologicznej profilaktykę żylną choroby zakrzepowo-zatorowej poprzez zastosowanie heparyny drobnocząsteczkową albowiem wynikiem tego zaniechania było nierozpoznanie u pacjenta urazu lewej połowy klatki piersiowej ze złamaniem licznych żeber, uszkodzeniem opłucnej i płuca i krwawieniem do jamy opłucnowej a podanie heparyny drobnocząsteczkowej przy krwawieniu wewnętrznym doprowadziło do nasilenia krwawienia wewnętrznego i rozwinięcia się niewydolności oddechowej oraz destabilizacji hemodynamicznej.

To przecież A. P. (1) jako konsultant i lekarz przyjmujący J. K. na oddział był odpowiedzialny za prawidłową diagnostykę i zlecenie wszystkich potrzebnych w tym celu badań i na skutek zaistniałych niedociągnięć diagnostycznych i nieprawidłowości w trakcie hospitalizacji J. K. został przeniesiony w stan bardziej niebezpieczny od tego, w jakim znajdował się wyjściowo tj. w chwili przyjęcia do szpitala i wdrożenia leczenia zaordynowanego przez oskarżonego, przy czym nawet ewentualne błędy poczynione przez innych lekarzy nie uwalniają go za odpowiedzialność za własne jego

uchybień. W tym miejscu wskazać należy na rzeczową argumentację Sądu Rejonowego jak na k. 690 odw.-690 co do sposobu opieki nad pacjentem w czasie jego pobytu na oddziale ortopedii i wskazanych przez biegłych z B. niedociągnięć w zakresie organizacji pracy na oddziale ortopedii czego konsekwencją było to, że błąd diagnostyczny popełniony przez A. P. (1) nie został dostrzeżony przez żadnego z lekarzy, którzy byli odpowiedzialni za leczenie pokrzywdzonego w czasie jego pobytu na oddziale ortopedii. Stan J. K. pogorszył się już w nocy z 7 na 8 września, o czym świadczą zeznania K. K. (2), który z powodu jęczenia pokrzywdzonego nie mógł spać i który fakt ten zgłaszał personelowi. Powyższe jednakże w żaden sposób nie uwalnia A. P. (1) od odpowiedzialności za błędy w sztuce lekarskiej, której on sam się dopuścił przy przyjęciu J. K. na doskonale sobie znany oddział ortopedii.

Oskarżony, jak to prawidłowo wskazał Sąd I instancji, winien leczyć nie jednostkę chorobową, ale pacjenta J. K.. Zatem jego postępowanie w nie było dostosowane do potrzeb pokrzywdzonego i w istocie to właśnie doprowadziło do błędu diagnostycznego.

Zasadnie zatem Sąd Rejonowy ustalił i przyjął, że zachowanie oskarżonego zwiększało stan zagrożenia życia i zdrowia pokrzywdzonego i naraził on J. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu z art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 2 kk. A. P. działał nieumyślnie, nie zachowując wymaganej od lekarza

ostrożności pomimo posiadanej wiedzy medycznej, kwalifikacji i zaleceń. Wymieniony faktycznie zignorował zalecenie konsultacji internistycznej, nie zlecił badań rtg klatki piersiowej ani badania usg jamy brzusznej i miednicy małej, co doprowadziło do nierozpoznania obrażeń klatki piersiowej i krwawienia wewnętrznego.	
Wniosek	
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego; ewentualnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z przyczyn wskazanych powyżej wnioski obrońcy oskarżonego nie mogły być uwzględnione.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie (...) zmieniono w ten sposób, że na w ramach rozstrzygnięcia z pkt I sentencji na podstawie art.66§1 kk i art.67§1 i 3 kk postępowanie wobec oskarżonego A. P. (1) warunkowo umorzono na rok tytułem próby oraz orzeczono od niego na rzecz oskarżycielek posiłkowych M. K. (3) i M. K. (2) nawiazki po 10000 zł na rzecz każdej z nich.	
Zwiąże o powodach zmiany	
<p>Sąd Okręgowy uznał, że stopień winy i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu pozwalał na zastosowanie takiego środka .</p> <p>Przede wszystkim należy zauważyć, że nie zachodzą przeszkody z art. 66 k.k., które uniemożliwiałyby zastosowanie dobrodziejstwa tegoż środka probacyjnego względem oskarżonego, nie był on bowiem karany, a przypisany mu czyn zagrożony jest karą do roku pozbawienia wolności.</p> <p>Zauważyć należy, że oskarżonemu nie zarzucono oraz nie przypisano nieumyślnego spowodowanie śmierci J. K.. Jak wynika z opinii (...) Centrum Medycyny Sądowej w B. zespół przyczyn, które doprowadziły do śmierci pokrzywdzonego, był złożony i nie ma prostego związku przyczynowego pomiędzy czynem oskarżonego a zgonem J. K.. Nieumyślny czyn A. P. (1) zwiększył stan zagrożenia życia i zdrowia pokrzywdzonego, a tym samym czyn oskarżonego naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu co wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 2 kk.</p> <p>Sąd Okręgowy uznał, że właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób jego życia w pełni uzasadniają przypuszczenie, że</p>	

pomimo warunkowo umorzonego postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa. Podnieść należy, iż oskarżony nie jest osobą bardzo młodą i fakt jego dotychczasowej niekaralności jest więc wyrazem świadomego i nie przypadkowego poszanowania przez niego norm prawnych. Oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia, jest lekarzem z wieloletnią i dobrą praktyką a jego czyn miał charakter incydentalny.

Tym samym nie jest konieczne orzekanie wobec A. P. (1) kary.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylecia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	<p>Na podstawie art.636§1 kpk zasądzono od oskarżonego koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym jedną opłatę w sprawie w kwocie 100 zł oraz na rzecz oskarżycielek posiłkowych kwoty po 1680 zł za wydatki poniesione na zastępstwo procesowe w II instancji.</p> <p>Zdaniem Sądu rodzaj i zawilość sprawy, czas jej prowadzenia, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niezbędny nakład pracy pełnomocnika, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy w instancji odwoławczej, uzasadniał przyjęcie dwukrotności stawki minimalnej za postępowanie przed Sądem II instancji. Zauważyć należy, że postępowanie odwoławcze w przedmiotowej sprawie nie było szczególnie skomplikowane, cały materiał dowodowy został zgromadzony na etapie postępowania przed Sądem I instancji, w Sądzie Okręgowym odbyła się tylko jedna rozprawa.</p>

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. P. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana